

musí pokládána býti žalobcovým mlčelivým přijetím výslovné nabídky žalované strany na zrušení její za zrušenou, takže žalobce nemůže o splnění její, o zaplacení kupní ceny, žalovati.

Čís. 9914.

Byl-li za řízení o zbavení svéprávnosti ustanoven zatímní podpůrce a nebyl-li obor jeho působnosti podle § 9 (1) obmezen, má práva a povinnosti podpůrce osoby zbavené obmezeně svéprávnosti, takže tato osoba není bez podpůrce procesně způsobilá.

(Rozh. ze dne 15. května 1930, R I 81/30.)

V rch ní s oud nevyhověl návrhu na delegaci rekursního soudu.

Nejvyšší soud k rekursu navrhovatelů zrušil napadené usnesení pro zmatečnost a odmítl návrh na delegaci jiného sborového soudu, než zemského soudu v Praze k rozhodnutí o rekursu navrhovatelů.

D ů v o d y:

Dne 27. listopadu 1926 podali Antonín F. a Anežka F-ová u okresního soudu do protokolu rekurs proti usnesení téhož soudu ze dne 16. listopadu 1926 a současně učinili návrh, by byl k vyřízení tohoto rekursu delegován jiný sborový soud, než příslušný zemský soud civilní v Praze. Tomuto návrhu nevyhověl vrchní zemský soud v Praze usnesením ze dne 17. prosince 1926. Do tohoto usnesení podali Antonín a Anežka F-ovi stížnost ze dne 27. prosince 1926, která došla k zemskému soudu civilnímu v Praze dne 28. prosince 1926 a byla se všemi spisy předložena nejvyššímu soudu teprve zprávou vrchního soudu v Praze ze dne 27. ledna 1930. Konaným šetřením bylo zjištěno, že proti stěžovatelům jest zahájeno u okresního soudu v S. již od roku 1925 řízení o zbavení svéprávnosti pro duševní chorobu, že toto řízení není skončeno a že byl stěžovatelům ustanoven usnesením ze dne 23. ledna 1926, tedy ještě před delegačním návrhem i před stížností, zatímním podpůrcem František Š., jehož obor působnosti nebyl podle § 9 cís. nař. ze dne 28. června 1916, čís. 207 ř. zák. obmezen. Podpůrce prohlásil při svém výslechu u okresního soudu v S. dne 17. dubna 1930, že ani s delegačním návrhem, ani se stížností sourozenců F-ových nesouhlasí a není ochoten je spolupodepsati. Zatímní podpůrce, jehož obor působnosti nebyl soudem obmezen, má podle §§ 4 a 9 (1) cís. nař. čís. 207/1916 ř. zák. též práva a povinnosti, jako podpůrce osob zbavených obmezeně svéprávnosti, takže stěžovatelé nejsou bez podpůrce oprávněni podati delegační návrh, po případě stížnost, nejsouce procesně způsobilí (§§ 1 a 6 c. ř. s. a § 78 ex. ř.). Protože tento nedostatek nebylo lze odstraniti, musilo býti napadené usnesení podle § 7 prvý odstavec c. ř. s. a § 78 ex. ř. pro zmatečnost zrušeno a návrh odmítnut.